

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.396 van 3 februari 2003
in de zaak A. 132.369/X-11.260.**

In zake : Roger DE SMET,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. JACOBS,
kantoor houdende te 9300 AALST,
Leopoldlaan 32A, bus 1-2

tegen :

1. de gemeente ERPE-MERE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. GHYSBRECHT,
kantoor houdende te 9300 AALST,
Leo de Béthunelaan 28,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Roger DE SMET op 24 januari 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 22 oktober 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Erpe-Mere waarbij aan de n.v. FRUITHANDEL LIEVENS de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het uitbreiden van een kleinhandel in groenten en fruit met een koel-, een berg- en een overdekte ruimte op een perceel gelegen te Erpe-Mere, Gentsesteenweg 1, kadastraal bekend Sectie C, nr. 326B2, onder verbeurte van een dwangsom van 2500 euro per dag "dat de gemeente toelaat om de bouwwerkzaamheden verder toe te laten";

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 28 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 januari 2003, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. VAN DER SNICKT die, loco Advocaat P. JACOBS verschijnt voor verzoeker, van Advocaat P. GHYSBRECHT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. FRUITCENTER LIEVENS op 29 september 2000 een stedenbouwkundige vergunning heeft gevraagd voor het uitbreiden van een kleinhandel in groenten en fruit met een koel-, een berg- en een overdekte ruimte op het perceel te Erpe-Mere aan de Gentsesteenweg, gekadastraerd aldaar eerste afdeling, Sectie C, nr. 326B2; dat gedurende het openbaar onderzoek zeven bezwaarschriften werden ingediend; dat de gemachtigde ambtenaar op 9 oktober 2002 een gunstig advies heeft gegeven met als voorwaarde het naleven van het advies van de afdeling Wegen en Verkeer van 27 juni 2001; dat het college van burgemeester en schepenen van Erpe-Mere met de thans bestreden beslissing op 22 oktober 2002 de gevraagde stedenbouwkundige vergunning heeft gegeven overeenkomstig het advies van de gemachtigde ambtenaar;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van

State teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn herleid, de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing evident, dit wil zeggen op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn;

Overwegende dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens dient aan te tonen; dat deze rechtvaardiging tweeledig is; dat enerzijds dient te worden aangetoond dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en anderzijds dat zij niet onredelijk lang met het indienen van haar verzoekschrift heeft gewacht;

Overwegende dat de verzoekende partij enkel uiteenzet dat het voorziene gebouw een zogenaamde snelbouwconstructie betreft, waarvan de funderingen al bijna voltooid zijn en waarvan het eigenlijke optrekken en afwerken in een paar dagen zal gerealiseerd zijn; dat een gewone schorsingsprocedure nutteloos en doelloos zou zijn, temeer daar de afbraak van een wederrechtelijk opgerichte constructie in de rechtspraak van de Raad van State steeds als "een vrij onzeker iets" wordt beschouwd;

Overwegende dat de bestreden beslissing blijkens de gegevens van het administratief dossier met een schrijven van de eerste verwerende partij van 24 oktober 2002 ter kennis van de n.v. FRUITCENTER LIEVENS werd gebracht, die dat schrijven op 30 oktober 2002 "voor ontvangst" heeft afgetekend; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift niet de minste aanduiding geeft wanneer en op welke wijze zij kennis heeft gekregen van de kwestieuze vergunning of van het feit dat die vergunning was verleend; dat dit des te meer klemmt nu de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bijna drie volle maanden na het verlenen van de vergunning is ingesteld, nu de verzoekende partij naast het kwestieuze perceel woont en nu zij reeds procedures bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen eerdere vergunningsbesluiten met hetzelfde voorwerp heeft gevoerd; dat de raadsman van de verzoekende partij ter terechtzitting mededeelt dat de verzoekende partij pas na de hervatting van de werken op 17 januari 2003 kennis heeft gekregen van de bestreden beslissing; dat met dergelijke mondelinge en oncontroleerbare bewering, waarvan geen spoor in het verzoekschrift is terug te vinden, niet wordt aangetoond dat de verzoekende partij diligent en alert heeft gereageerd;

Overwegende dat aldus niet is voldaan aan de eerste van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te verwerpen; dat de vordering tot het horen opleggen van een dwangsom als accessorium eveneens dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie februari 2003, door :

de H.	C. ADAMS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

C. ADAMS.